ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Τα Δίδυμα της Μακροοικονομικής Πολιτικής

1) 1996 USA αναπτυξη ↑ μετοχών
1995 >> πτώση ανεργίας ↓ ανεργίας ↓ μετοχών

2) Κόστος ανεργίας → απώλεια αγαθών
→ αναξαρτησία

3) Η κεντρική οικονομία χρειάζεται να διατηρεί ένα επίπεδο ανεργίας και την αναξαρτησία που η ανεργία προκαλεί.

4) Οι κεντρικές τράπεζες που διατηρούν χαμηλά ποσοστά ανεργίας στηρίζονται στην αξιοπιστία κατανόηση μεταξύ των εργοδοτών, των εργαζομένων και του κράτους.

5) Η κεντρική ιδέα του κεφαλαίου αυτού είναι ότι η μακροοικονομική πολιτική δεν μπορεί να εξασφαλίσει πλήρη απασχόληση με σταθερό τρόπο χωρίς δημοσιονομικές αλλαγές που συντονίζουν τις διαδικασίες της εργασίας
Η κεντρική αυτή ιδέα εκφράζεται με τα ακόλουθα 4 βασικά σημεία:

1) ↑ ανεργίας ↓ κερδών ↑ φτώχων ισορροπία δυνάμεων υπερ εργαζομένων.
2) Η διαθεσιμότητα των εισαγόμενων αγαθών και η ζήτηση σε αγαθά που παράγονται σε άλλες χώρες μπορεί να αυξήσει την ανεργία.
Επίσης αν δεν υπάρχουν πολιτικές που να διατηρούν το κόστος των διακοπών σε χαμηλό επίπεδο τότε έχουμε πτώση των εξαγωγών αύξηση της ανεργίας.

3) Οι προσεγγίσεις της νομισματικής πολιτικής και της δημοσιονομικής μπορεί να αλληλοαναιρούνται.
Δημόσιο δανεισμός → επεκτατικές δαπάνες → αύξηση επιτοκίων → αύξηση ανεργίας.

4) Η διαρκής αύξηση απασχόλησης και ο μετριασμός του οικονομικού κύκλου είναι βασικοί στόχοι όταν ενοχλούνται από πολιτικές και θεσμικούς αρχές των θεσμών.

5) Η συμπίεση των μεροδών
σε υψηλά επίπεδα απασχόλησης

α) ↓ ανεργίας ⇒ ↑ μισθών → ↑ ULC → ↓ ε ⇒
μείωση του ποσοστού μερδους δημιουργεί αποθάρρυνση των επενδύσεων ⇒ ↑ ανεργίας
(κύκλος)

β) υψηλή απασχόληση (ανεργία ↓) ⇒ ισχυρή ζήτηση (AD) ⇒
⇒ ↑ ζητήσεις πρώτων υλών (δημ αύξηση εισροών)
⇒ αύξηση στις τιμές των πρώτων υλών ⇒ ↑ τιμές (αύξηση στο μοναδιαίο κόστος των πρώτων υλών. ⇒
⇒ Μείωση μερδών (αποθάρρυνση των επενδύσεων) ή αύξηση των τιμών ώστε να χάνει μερίδιο από την αγορά.

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΣΕ ΥΨΗΛΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Υψηλή ανεργία → εργαζόμενοι εφαρμόζονται συχνά, χαμηλή αμοιβή, όχι απεργίες

Μείωση της ανεργίας → αύξηση αμοιβών, αβεβαιότερες συνθήκες εργασίας → αυξάνεται το ημερομίσθιο υποχώρησης τότε στο προσηνίο έρχεται μια διαδικασία που ονομάζεται αύξηση των μισθών σε υψηλά επίπεδα απασχόλησης
Οι μισθολογικές αυξήσεις αυξάνουν το εργατικό κόστος εκτός αν η παραγωγικότητα της εργασίας (προϊόν ανά ώρα) ανέρχεται εξίσου γρήγορα με το ημερομίσθιο (ή και γρηγορότερα)

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ

Όπως τα υψηλά ποσοστά απασχόλησης δημιουργούν μεγαλύτερο εργατικό κόστος, το κόστος των πρώτων υλών αυξάνεται καθώς αυξάνεται η απασχόληση. Η αύξηση του μοναδιαίου κόστους πρώτων υλών (υπ) συμπέζει τα κέρδη.

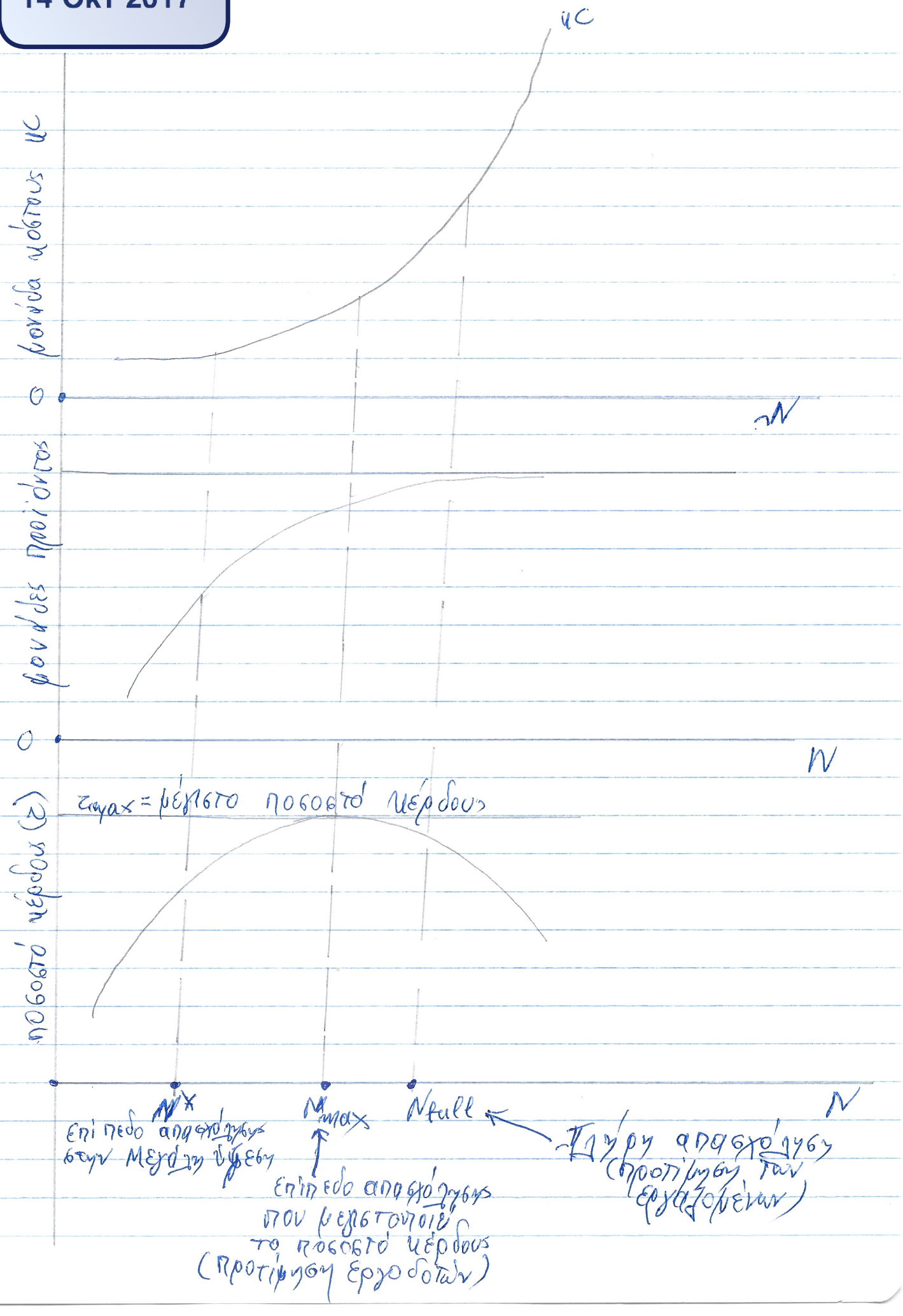
Η συμπίεση των κερδών σε υψηλό επίπεδο απασχόλησης

Όταν η απασχόληση είναι χαμηλότερη από ένα ορισμένο επίπεδο, η αύξηση της απασχόλησης (μείωση της ανεργίας) αυξάνει τα κέρδη. Όμως, καθώς αυξάνεται η απασχόληση, φτάνει σε ένα σημείο όπου το ποσοστό κερδους μεγιστοποιείται και οι περαιτέρω αυξήσεις της απασχόλησης

προκαλούν μόνο πτώση του ποσοστού κέρδους.
Αυτό συμβαίνει γιατί πάνω από το επίπεδο απασχόλησης που μεγιστοποιεί το κέρδος η αύξηση των μισθών και του κόστους πρώτων υλών συμπιέζει το κέρδος. Όταν οι αυξήσεις της απασχόλησης έχουν αρνητικό αποτέλεσμα στο ποσοστό κέρδους, λέμε ότι έχουμε συμπίεση των κερδών σε υψηλά επίπεδα απασχόλησης.
Αύξηση της απασχόλησης μικρό μακροχρόνιο χρηματιστηριακή αξιοπ γιατί μειώνονται τα κέρδη.
Αύξηση της ανεργίας μικρός σχετικός για το χρηματιστήριο γιατί φυσικά τα κέρδη.

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΖΗΤΗΣΗ.

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

1) ↓ ανεργίας ⇒ ↑ στις τιμές ⇒ αγαθά που παράγονται σε άλλες χώρες φθηνότερα ⇒ μη ανταγωνιστικά προϊόντα ⇒ αύξηση των εισαγωγών, μείωση των εξαγωγών ⇒ βραχυπρόθεσμα η διαφορά εισαγωγών − εξαγωγών θα γίνεται με δανεισμό.
Ενδιαφέρεστε για την ζήτηση αγαθών που παράγονται εγχώρια.
Η ζήτηση που απευθύνεται σε εισαγωγές πρέπει να αφαιρεθεί από την συνολική ζήτηση. Από την άλλη πλευρά η ζήτηση για εξαγωγές προστίθεται στη συνολική ζήτηση.

Χ = καθαρές εξαγωγές = συνολικές εξαγωγές − συνολικές εισαγωγές
Άρα συνολική ζήτηση
$AD = C + I + B + X$
C = συνολική ζήτηση για καταναλωτικά αγαθά
I = συνολική » » επενδυτικά »
B = εξοπλιστικές δαπάνες του δημοσίου
Αύξηση C, ή I ή B ή X ⇒ ↑ AD ⇒ ↑ απασχόληση

Η ζήτηση για εξαγωγές και εισαγωγές
↑ απασχόληση ⇒ ↑ εισοδήματος ⇒ ↑ εισαγωγές, ↑ εξαγωγές
↓ » ⇒ ↓ » ⇒ ↓ » , ↑ »
Οι εισαγωγές − εξαγωγές μιας χώρας δεν επηρεάζονται μόνο από την χώρα αυτή, αλλά και από τις υπόλοιπες χώρες που μένουν οι συναλλαγές (δηλαδή αν έχουν αυτές χαμηλή ή υψηλή ανεργία).

Πραγματική τιμή των εισαγωγών = $\frac{P_{im}}{P_z}$

P_z = τιμή αγαθών της εγχώριας παραγωγής
P_{im} = >> >> που παράγονται σε άλλες χώρες
π.χ.
Αν εγώ βγάζω παντόφλες με αξία 10€ = P_z το ζευγάρι
και εισάγω παπούτσια με αξία 100€ = P_{im} >> >>
τότε

η πραγματική τιμή των εισαγωγών = $\frac{100}{10} = 10$

Καθώς ανεβαίνει η πραγματική τιμή των εισαγωγών η χώρα που εισάγει πρέπει να εξάγει όλο και περισσότερα αγαθά από την εγχώρια παραγωγή αγαθών που εισάγει.

Οι συναλλαγματικές ισοτιμίες

Η συναλλαγματική ισοτιμία ενός νομίσματος μιας χώρας ονομάζεται αξία του νομίσματος της χώρας
Αν P_{im} = τιμή εισαγωγής στην χώρα εισαγωγής
P_{imf} = >> εξαγωγής στην εξαγωγική χώρα
V = συναλλαγματική ισοτιμία

τότε $P_{im} = \frac{P_{imf}}{V}$ όπου $V = \frac{\text{νομίσμα εξαγωγικής χώρας}}{\text{νόμισμα εισαγωγικής χώρας}}$

π.χ. Αν η Ελλάδα είχε δραχμή και εισάγει ένα Ιαπωνικό παπούτσι από Ιταλία αξίας 100 €
τότε αφού (1€ = 340 δρχ) το $V = \frac{1}{340} = 0,0029$

άρα $P_{im} = \frac{P_{imf}}{V} = \frac{100}{0,0029} = 34.482,7$ δραχμές

Συμπεράσματα: Αύξηση της τιμής ενός νομίσματος σημαίνει ότι αγοράζουμε περισσότερα προϊόντα απ' ότι πριν άρα ενθαρρύνουμε τις εξαγωγές σε βάρος των εξαγωγών
Υποτίμηση του νομίσματος μιας χώρας σημαίνει ότι δίνουμε περισσότερα χρήματα για να αγοράσουμε τα ίδια προϊόντα άρα αποθαρρύνουμε τις εξαγωγές και φυσικά τα προϊόντα μας γίνονται φθηνότερα και αυξάνονται οι εξαγωγές.

ΣΥΝΟΨΙΖΟΝΤΑΣ

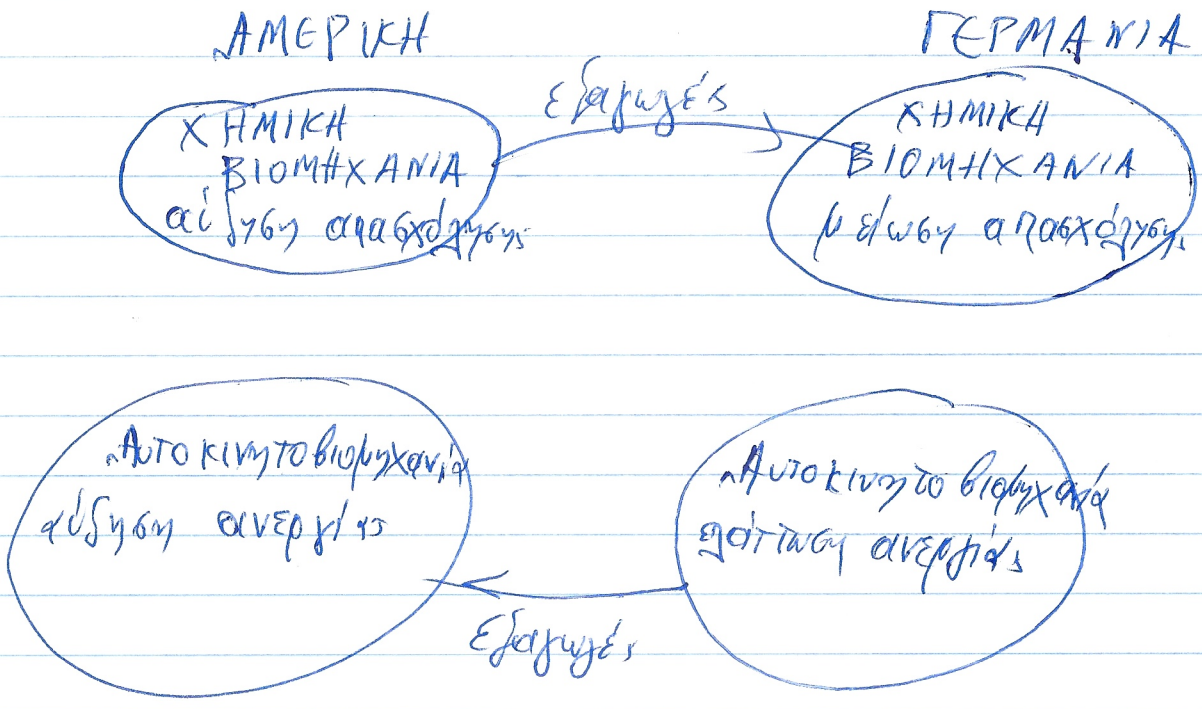
Οι παράγοντες που καθορίζουν τη ζήτηση για εξαγωγές και εισαγωγές και συνεπώς και το επίπεδο των καθαρών εξαγωγών είναι οι ακόλουθοι:

i) Τα εισοδήματα των νοικοκυριών και επιχειρήσεων της χώρας και των άλλων χωρών.
ii) Οι εγχώριες τιμές και οι τιμές στο εξωτερικό
iii) Η συναλλαγματική ισοτιμία.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1) Προσδιορισμός των καθαρών εξαγωγών.
1) Οι εισαγωγές μπορούν να αποθαρρυνθούν με την επιβολή δασμών (φόρων) στα εισαγόμενα αγαθά ή να τεθούν ποσοτικοί περιορισμοί
2) Κάθε χώρα που θέλει να δημιουργήσει θέσεις εργασίας εμποδίζοντας την εισαγωγή από άλλες χώρες, μπορεί να δει τα δίνω της αγοράς να μένουν εξω από τις αγορές, των άλλων χωρών
3) Το παγκόσμιο εμπόριο των καθαρών

εξαγωγών είναι ο. Άμα οι υπόλοιπες χώρες θα έχουν θετικές καθαρές εξαγωγές και υπόλοιπες ζήτες αρνητικές.

Ο Ανταγωνισμός στις παγκόσμιες αγορές:

① Αύξηση τιμών ⟹ πραγματική τιμή εισαγωγών $\frac{P_{im}}{P_Z}$ ↑ ⟹

μείωση εξαγωγών ⟹ μείωση απασχόλησης ⟹ μείωση εισοδήματος ⟹ μείωση καταναλωτικών δαπανών ⟹ μείωση τιμών ①

μείωση τιμών ① ⟹ αύξηση εξαγωγών ⟹ αύξηση απασχόλησης ⟹ αύξηση εισοδήματος ⟹ αύξηση καταναλωτικών δαπανών ⟹ αύξηση τιμών ① loop.

μείωση εξαγωγών ⟹ μείωση απασχόλησης ⟹ μείωση εισοδήματος ⟹ μείωση καταναλωτικών δαπανών ⟹ μείωση τιμών ① loop.

μείωση τιμών ① ⟹ αύξηση εξαγωγών ⟹ αύξηση απασχόλησης ⟹ αύξηση εισοδήματος ⟹ αύξηση καταναλωτικών δαπανών ⟹ αύξηση τιμών ① loop.

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

Ασυμφωνία Νομισματικής και Δημοσιονομικής Πολιτικής

Όταν το δημόσιο δανείζεται από τις τράπεζες πολύ μεγάλα ποσά ⟹ αύξηση επιτοκίου ⟹ αδύνατο για νοικοκυριά και επιχειρήσεις ⟹ μειώνουν την συνολική ζήτηση (AD)

Το φαινόμενο αυτό λέγεται <<ΕΚΤΟΠΙΣΗ>>

Δηλαδή ο δημόσιος δανεισμός εκτοπίζει τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις από τις αγορές.

Αν το δημόσιο, εκδώσει περισσότερο χρήμα τότε δεν ανταγωνίζεται τις πιστωτικές αγορές (υπάρχει πολύ χρήμα). Τότε το δημόσιο, νοικοκυριά και επιχειρήσεις δανείζουν περισσότερα από τις δυνατότητες τους και πιθανότατα τότε θα έχουμε πληθωρισμό.

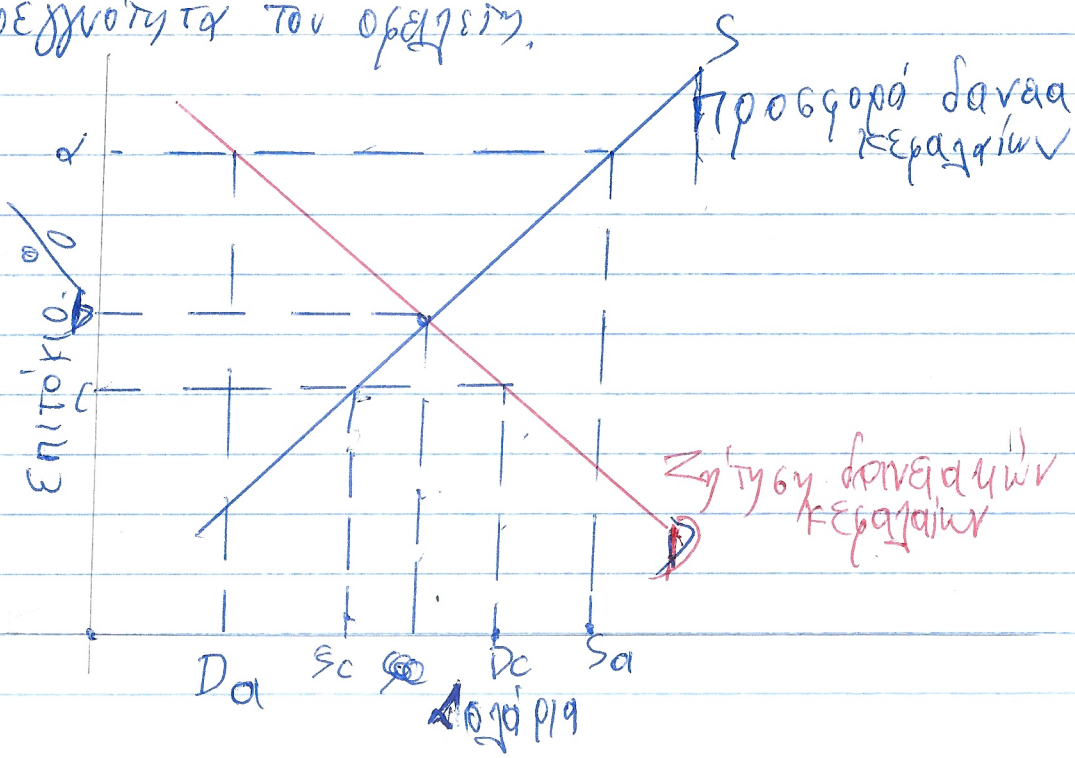
Τι καθορίζει το επιτόκιο;

Εξάρτηση επιτοκίου (i)

α) χρονική διάρκεια

β) ύψος δανείου

γ) φερεγγυότητα του οφειλέτη.

Όταν έχουμε υψηλό επιτόκιο π.χ. α% έχουμε μεγάλη προσφορά δανειακών κεφαλαίων (Sa) και μικρή ζήτηση (Da)
Όταν έχουμε χαμηλό επιτόκιο (c) έχουμε μικρή προσφορά δανειακών κεφαλαίων και μεγάλη ζήτηση (Dc)

Η νομισματική πολιτική μιας χώρας ασκείται από την κεντρική τράπεζα της χώρας
ΗΠΑ ⟶ FED
Ευρωπαϊκή Ένωση ⟶ Ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα

Ο διοικητής και το διοικητικό συμβούλιο στις ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι εκλεγμένοι δημοψηφισματικά (Στις ΗΠΑ ο διοικητής διορίζεται κάθε 4 χρόνια από τον Πρόεδρο ένα χρόνο πριν λήξει η θητεία του.
Η κεντρική τράπεζα κάθε χώρας αποφασίζει το συναλλαγικό ποσό του χρήματος (προσφορά χρήματος) που διατίθεται και δανείζει. Δημιουργεί ευνοϊκότερες ή δυσμενέστερες συνθήκες χορήγησης δανείων για τις τράπεζες ή άλλων πιστωτικών οργανισμών.
Η θέση της καθορίζει προσφορά δανείσμου επηρεάζεται από την νομισματική πολιτική της κεντρικής τράπεζας.
Μπορεί οι εκλεγμένοι να ζητήσουν αύξηση του (β) εξαιρετικές δαπάνες και αυτό να το αποτρέψει το Δ.Σ της κεντρικής τους τράπεζας.

Μετατόπιση της καμπύλης ζήτησης δανειακών κεφαλαίων προς τα δεξιά έχουμε αύξηση επιτοκίου
Μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς δανειακών κεφαλαίων προς τα αριστερά έχουμε αύξηση επιτοκίου

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΟΤΙΜΙΑ

Δημόσιος δανεισμός * → αυξάνει την συναλλαγματική ισοτιμία της χώρας → αποθαρρύνονται οι εξαγωγές και αυξάνονται οι εισαγωγές

* Ο δημόσιος δανεισμός όταν είναι μεγάλος, αυξάνει τα επιτόκια (μετατοπίζεται η καμπύλη ζήτησης δανειακών κεφαλαίων προς τα δεξιά).
Έτσι οι ιδιώτες, επιχειρήσεις θέλουν να επενδύουν τα χρήματά τους σε άλλη χώρα.
Πουλώντας έτσι γρήγορα λίρες Αγγλίας, δολάρια, Ευρώ και αγοράζοντας άλλο νόμισμα η αξία του δολαρίου πέφτει άρα αυξάνεται η συναλλαγματική ισοτιμία της χώρας.
Έτσι λοιπόν εδώ οι δημόσιες επενδύσεις αυξάνουν την απασχόληση η αύξηση των εισαγωγών εξουδετερώνει αυτές τις θέσεις.

Η σύγκρουση μεταξύ νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής:

Λόγω των παραπάνω η Κεντρική Τράπεζα π.χ. FED μπορεί να εφαρμόσει μια νομισματική πολιτική που περιορίζει την προσφορά των δανειακών κεφαλαίων, περιορίζοντας ~~την~~ ~~προσφορά~~ το μέγεθος της προσφοράς χρήματος και έτσι να αναιρέσει την δημοσιονομική πολιτική του εκτελεστικού προέδρου (Πρόεδρος Δημοκρατίας).

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

ΘΕΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

1) Χωρίς την εφαρμογή κρατικών πολιτικών που διαφέρουν υψηλά επίπεδα απασχόλησης, η ανεργία σε μια καπιταλιστική οικονομία μερικές φορές μπορεί να φτάσει σε απαράδεκτα επίπεδα
2) Οι κυβερνητικές πολιτικές μπορεί να επηρεάσουν το επίπεδο της συνολικής ζήτησης και επομένως να μειώσουν το μέγεθος της ανεργίας
3) Χωρίς θεσμικές αλλαγές το εμπόδιο πλήρους απασχόλησης:
   α) ώθηση κερδών
   β) πληθωρισμός
   γ) αύξηση εξαγωγών
   δ) εντάσεις μεταξύ νομισματικής – δημοσιονομικής πολιτικής

θα συνεχίσουν να υφίστανται.

Θεσμικό εμπόδιο για την επίτευξη πλήρους απασχόλησης

Υπάρχουν 2 βασικοί λόγοι για την επικοινή της ανεργίας σε μια καπιταλιστική οικονομία.
1) Είναι η ιδιωτική και αυτόνομη φύση της ζήτησης οικονομικών αποφάσεων που οδηγεί συνήθως σε μια ανταγωνιστική μεταξύ προσφοράς και ζήτησης στην αγορά εργασίας
2) Είναι η ταξική φύση της παραγωγικής διαδικασίας που χρησιμοποιεί την εργασία ως ένα τρόπο ρύθμισης της σύγκρουσης εργασίας και εργασίας με όρους συνήθως ευνοϊκούς για τις

Επιχειρήσεις.

Η αύξηση της ανεργίας είναι επιθυμητή για τους επιχειρηματίες - εργοδότες για να ανατρέπει την ισορροπία δυνάμεων μεταξύ εργασίας και κεφαλαίου υπερ. του κεφαλαίου.

Θεσμοί για την επίτευξη πλήρους απασχόλησης

Θεραπεία της πρώτης αιτίας της ανεργίας.

Keynes Πρότεινε την ηγεμονία των οικονομικών αποφάσεων στους ιδιώτες, αφού το κράτος να ρυθμίζει με την άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής (επεκτατικές δαπάνες) το εισοδηματικό επίπεδο της οικονομίας έτσι ώστε να αποφεύγονται οι αναντιστοιχίες όταν παίρνουν μεγάλες διαστάσεις.

Η θεραπεία για την δεύτερη αιτία της ανεργίας μπορεί να εξασφαλιστεί με την αυταρχική κρατική (Ναζιστική Γερμανία) ή με την χειραγώγηση (όπως στην Σουηδία)

Η αυταρχική κρατική πάθουν τους εργαζόμενους να εργαστούν σκληρά με οποιουσδήποτε όρους χρησιμοποιώντας την κρατική εξουσία.

Η μέθοδος της χειραγώγησης (Σουηδία) αναφέρεται σε συμφωνία μεταξύ εργοδοτών - εργαζομένων με τα εξής στοιχεία:

1) Να πάψει η ανεργία να χρησιμοποιείται ως μέσο διαπραγμάτευσης της ταξικής σύγκρουσης εργαζομένων - εργοδοτών στη Σουηδία π.χ. οι αρμοδιες, πανεπιστήμιοι εργασίας, διαπραγματεύονται από μεγάλα συνδικάτα.

Στην διάρκεια υφεσης απασχόλησης τα συνδικάτα δεν διεκδικούν υψηλότερους μισθούς και οι εργοδότες στις καλές εποχές δεν χρησιμοποιούν την δύναμη τους για απολύσεις.

Επίσης μπορεί να λυθεί το πρόβλημα με συμμετοχή των εργαζομένων στην επιχείρηση

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

Ακόμη και στη δημοκρατική οικονομία οι μακροοικονομικές πολιτικές θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με σύνεση. Αν οι εμπειρικές δαπάνες διαιρούν τη συνολική ζήτηση μέχρι του σημείου που όλοι οι εργαζόμενοι έχουν απασχόληση και όμη η παραγωγική δυναμικότητα είναι εξαντλημένη, τότε το πιθανότερο αποτέλεσμα θα ήταν ο πληθωρισμός.

2) Θα πρέπει να εφευρεθεί μια δίκαιη λύση για την σύγκρουση μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών στην αγορά εργασίας.
Εμπόνη ~~θεο~~ στους εργαζόμενους → υψηλή απασχόληση
στους εργοδότες → χαμηλή απασχόληση,

3) Στήριξη ανεργίας, προγράμματα στους εργαζόμενους για νέες τεχνολογίες, βοήθεια για αλλαγή εργασίας και τόπο κατοικίας κ.ά.

4) Χειραγώγηση και εκτός συνόρων

Βεβαίως, οι χειραγώγες δεν εμπαίνουν το τέλος των συγκρούσεων αλλά την αρχή τους.

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

Διαφορές Νεοκλασικής – Πολιτικής Οικονομίας

Προσοχή στις αύξουσες αποδόσεις κλίμακος

μηC = μοναδιαίο κόστος προϊόντων

μlC = >> >> εργασίας

$\frac{y}{y - cw}$ → πολλ/τής επενδύσεων

μlC = μοναδιαίο κόστος εργασίας $= \frac{w}{z}$

μηC = >> >> προϊόντος $= \frac{P_m \cdot m}{z} + \frac{w}{z} + \frac{c \cdot k}{z}$

μηC = >> >> πρώτων υλών

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017

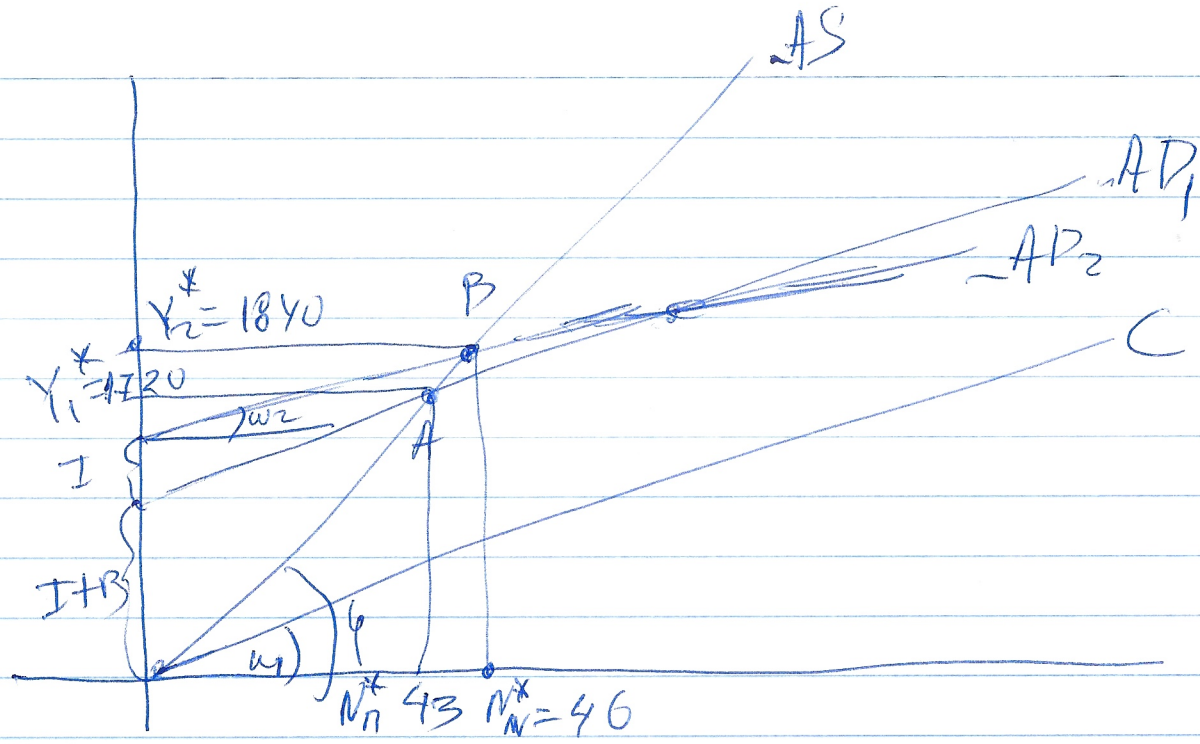
$y = 40€/h$
$w = 30€/h$
$c = 0,8$
$I = 100 + 0,9R$
$B = 200$
$N^* =$;
$Y^* =$;

$AS = AD$
$y \cdot N = C + I + B \Leftrightarrow$
$y \cdot N = cwN + 100 + 0,9R + B \Leftrightarrow$
$(y - cw)N = 300 + 0,9[(y - w) \cdot N] \Leftrightarrow$
$(y - cw)N = 300 + 0,9N(y - w) \Leftrightarrow$
$(y - cw) \cdot N - 0,9N(y - w) = 300$ (II)
$(40 - 0,8 \cdot 30) \cdot N - 0,9N(40 - 30) = 300$
$16N - 9N = 300 \rightarrow 7N = 300 \Leftrightarrow$ $\boxed{N^* \simeq 43}$

$Y^* = y \cdot N = 40 \cdot 43 = 1720$ $\boxed{Y^* = 1720}$

$\frac{1}{y - cw} = \frac{1}{16} = 0,0625 \rightarrow \frac{y}{y - cw} = 40 \cdot 0,0625 = 2,5$

β) $w = 25€/h$ $(40 - 0,8 \cdot 25)N - 0,9N(40 - 25) = 300$
$20N - 13,5 = 300$
$6,5N = 300 \Rightarrow N^* = \frac{300}{6,5} \Rightarrow$
$\boxed{N^* \simeq 46}$ $Y^* = 40 \cdot 46 = 1840$ $\Delta_{\text{τιμών}} = 12V$

$\xi\varphi\, w_1 = c w_1 \qquad \xi\varphi\, w_2 = c \cdot w_2$

$w_1 \gtrless w_2 \rightarrow c w_1 > c w_2 \rightarrow \xi\varphi w_1 > \xi\varphi w_2 \Rightarrow$

$w_1 > w_2$

ΠΑΝΟΣ
14 Οκτ 2017